

หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง

ประวัติหลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง จังหวัดพิจิตร

(แหล่งข้อมูล : เพชบุรีกศรัทธามี บารมีเกิด Nophadol.Khotta โปสต์พ.ศ. 2559)

หลวงพ่อท่านชื่อ พิธ นามสกุล ขมินทกุล เกิดที่บ้านบางเพ็ชร หมู่ที่ 4 ตำบลชะมั่ง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร เกิดเมื่อวันที่ 14 มีนาคมพ.ศ. 2418 ตรงกับวันอังคารแรม 5 ค่ำเดือน 4 ปีกุน หลวงพ่อพิธ เป็นบุตรของขุนหิรัญสมบัติ (ประดิษฐ์ ขมินทกุล) มารดาชื่อ ปุย หลวงพ่อพิธ มีพี่น้องร่วมสายโลหิตเดียวกัน 3 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 2 คน คือ

1. นายพิธ ขมินทกุล
2. นางไพ
3. นางพับ

หลวงพ่ออุปสมบทเมื่อ พ.ศ. 2440 อายุได้ 22 ปี ณ พัทธสีมาวัดบึงตะโกนอำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร โดยมีพระครูธรรมทัตสีมนิวรงค์(เอี่ยม) เจ้าคณะจังหวัดพิจิตรในขณะนั้น เป็นพระอุปัชฌาย์

พระมหาวิจิตร วัดชะมั่ง เป็นพระกรรมวาจาจารย์ และพระอาจารย์พลอย วัดราชช้างขวัญ เป็น
อนุสาวนาจารย์ หลังจากอุปสมบทแล้วหลวงพ่อก็ได้ไปจำพรรษาตามวัดต่างๆ เพื่อศึกษาหาความรู้จะ
ได้นำเอาความรู้ที่ได้มาใช้ให้เป็นประโยชน์ต่อไปในภายภาคหน้า เท่าที่สอบถามพระอธิการทานขมินท
กุล เจ้าอาวาสวัดชะมั่งและนายปุย ขมินทกุล(น้องชายต่างมารดาของหลวงพ่อพิธ) เล่าว่า หลวงพ่อก็ได้
ไปจำพรรษาตามวัดต่างๆ ดังนี้

1. วัดใหญ่ วัดหลวงพ่อพุทธชินราช อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก
2. วัดบางมูลนาก อำเภอบางมูลนาก จังหวัดพิจิตร
3. วัดท่าถนน ซึ่งเป็นวัดอยู่ในตลาดอุตรดิตถ์ จังหวัดอุตรดิตถ์
4. วัดหัวดง ตำบลหัวดง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตรโดยเฉพาะวัดหัวดงนี้หลวงพ่ोजจำพรรษาอยู่นาน
ที่สุด
5. วัดวังปราบ จังหวัดนครสวรรค์วัดนี้หลวงพ่อก็ได้ฝึกวิชารักษาผีในท้องกับพระอาจารย์สิน
6. วัดบางคลาน อำเภอโพทะเล เพื่อฝากตัวเป็นลูกศิษย์หลวงพ่อเงิน และได้เรียนวิปัสสนากรรมฐาน
จากหลวงพ่อเงินตลอดจนความรู้ต่างๆ จนเป็นที่แตกฉาน

หลังจากนั้นจึงได้มาจำพรรษา ณ วัดชะมั่งบ้านเกิดเมืองนอนของท่านนอกจากหลวงพ่อก็ได้ศึกษาเล่าเรียนจากเกจิอาจารย์ต่างๆ แล้วหลวงพ่อยังได้เล่าเรียนวิชาความรู้เกี่ยวกับเวทมนต์คาถาจากปู่ของท่านอีกด้วย นับว่าหลวงพ่เป็นผู้เสาะแสวงหาความรู้อย่างแท้จริงหลวงพ่เป็นพระที่มักน้อย ถือสันโดษ และไม่ยอมสะสมเงินทองจึงมีความมุ่งมั่นที่จะสร้างถาวรวัตถุเพื่อบำรุงพุทธศาสนาให้ยั่งยืนสืบต่อไป หลวงพ่จึงได้สร้างอุโบสถถึง 5 หลัง คือ

1. วัดชะมั่ง
2. วัดดงป่าคำใต้ (วัดใหม่คำวัน)
3. วัดบึงตะโกน
4. วัดสามขา
5. วัดหัวดง

หลวงพ่อมรณภาพด้วยอาการอันสงบ เมื่อวันที่ 16 ตุลาคม พ.ศ. 2488 ณ วัดชะมั่ง อำเภอเมือง พิจิตรรวม อายุได้ 70 ปี จากการมรณภาพของหลวงพ่อ ทำความโศกเศร้าเสียใจให้แก่บรรดาญาติมิตร และศิษย์อย่างสุดซึ้งทั้งนี้เนื่องจากหลวงพ่อเป็นพระที่ถือสันโดษเคร่งครัดในธรรมวินัย ไม่ยอมสะสม เงินทองและมีเมตตาธรรมนั่นเอง

ภาพถ่ายมุมสูง วัดชะมั่ง จ.พิจิตร

ภาพถ่ายมุมสูง วัดชะมัง จ.พิจิตร

ภาพปูชนียวัตถุและสิ่งที่น่าสนใจ
ภายในวัดชะมัง จ.พิจิตร

ประวัติการหล่อรูปหลวงพ่อพิธ

หลังจากหลวงพ่อมรณภาพแล้ว บรรดาศิษย์ยานุศิษย์และญาติพี่น้องต่างก็คิดปรึกษาหารือกันว่าใน
ขณะที่หลวงพ่มีชีวิตอยู่นั้นได้เคยทำคุณงามความดีตลอดจนเป็นศิษย์เอกของหลวงพ่อเงิน และมี
วัตถุมงคลดีเยี่ยมปรากฏแก่ประชาชนโดยทั่วไป ถ้าไม่ทำอะไรไว้เป็นหลักฐานกาลต่อไป
ประชาชนอาจจะลืมได้ จึงตกลงกันว่าควรจะหล่อรูปเท่าตัวจริงของหลวงพ่อไว้ เมื่อตกลงกันแล้ว
หลวงประจักษ์ หลานชายของหลวงพ่อ จึงเป็นผู้ดำเนินการหล่อโดยช่างที่กรุงเทพฯ ครั้นหลวง
ประจักษ์ดำเนินการเสร็จเรียบร้อย จึงส่งรูปหล่อมาวัดชะมัง นายปุຍ ขมินทกุล น้องชายหลวงพ่อพิธ
เล่าว่า รูปหล่อของหลวงพ่อกำลังพักที่ตลาดบางมูลนาก บ้านหมอแดง (นายแพทย์พยุ่ง กลั่นทะพันธ์)
ในขณะนั้นยังรับราชการอยู่ที่สถานีอนามัยอำเภอบางมูลนาก และมี คุณยายซุม พุทชะวัน ได้จัด
ฉลองรูปหล่อให้ หลังจากนั้นได้นำรูปหล่อของหลวงพ่อกออกจากตลาดบางมูลนากโดยเรือสุโขทัย
ขึ้นมาทางเหนือมาหยุดที่ตลาดบางไผ่ เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนนมัสการได้เงินทำบุญมา 300 บาท
ต่อจากนั้นก็ออกเดินทางต่อจากตลาดบางไผ่ โดยเรือลำเดียวกันเมื่อได้มาถึงสะพานหินก็หยุดให้
ประชาชนนมัสการอีกได้เงินทำบุญ 300 บาท และเมื่อมาถึงตลาดหัวดงก็หยุดให้ประชาชนนมัสการ
อีก หลังจากนั้นก็นำมาไว้ที่วัดชะมัง トラบเท่าทุกวันนี้

ของดีหลวงพ่อพิธ

ในขณะที่หลวงพ่อยังมีชีวิตอยู่นั้น ท่านได้สร้างวัดอุโมงค์ไม่กี่ปีก่อน จากคำยืนยันของพระอธิการ
ทานขมินทกุล ซึ่งเป็นหลานของหลวงพ่อ ขณะนั้นอายุ 61 ปี และนายปุຍ ขมินทกุล น้องชายต่าง
มารดาของหลวงพ่อยืนยันว่าในขณะที่หลวงพ่อมีชีวิตอยู่ได้สร้างวัดอุโมงค์ ดังนี้

1. ตะกรุดมหาธาตุ

2. ขี้ผึ้ง

3. รูปถ่ายหลวงพ่อพิธ ได้จัดทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมเล็กๆ ด้านหลังมีรูปหลวงพ่อเงินพระอาจารย์ของท่าน
ปิดด้วยกระจกทั้ง 2 ด้าน รูปถ่ายนี้จัดทำ 2 รุ่น รุ่นแรกเล็ก รุ่นสองใหญ่กว่า

วัดอุโมงค์หลังจากหลวงพ่อมรณภาพแล้ว

1. เจริญใบเสมาพ.ศ. 2488 รุ่นแรกสร้างขึ้นในสมัยท่านมีชีวิตอยู่ และได้มีการสร้างเจริญรุ่นนี้
ขึ้นมาอีกหลายครั้งแต่คนละพิมพ์ และหลังจากมรณภาพแล้วจึงได้จัดทำขึ้นมาอีก 2 รุ่น

2. เจริญใบมะยมสร้าง 3 แห่งคือ

- วัดหัวดง

- วัดดงป่าคำ

- วัดหนองลากซ้อน รุ่นสุดท้าย

อภินิหารหลวงพ่อปิธ

อภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อปิธ วัดชะม้ง เท่าที่ได้พยายามรวบรวมขึ้นมาขึ้น ได้มาจากคำบอกเล่าของพระอธิการทาน ขมินทกุล เจ้าอาวาสวัดชะม้ง ในขณะนั้น และนายปุย ขมินทกุล น้องชายต่างมารดาของหลวงพ่อปิธ และนายสนิท บุญปุ้ ราษฎรตำบลชะม้ง อำเภอเมือง จังหวัดพิจิตร แยกออกเป็นเรื่องย่อ ๆ ดังนี้

อภินิหารรูปถ่าย นายเชื่อม ชาวบ้านหัวดง ได้มาที่วัดและขอบูชารูปถ่ายของหลวงพ่อปิธไปไว้บูชาที่บ้านอยู่มาวันหนึ่ง เกิดไฟไหม้บ้าน ปรากฏว่าอย่างอื่นไหม้ไฟหมดคงเหลือ แต่รูปถ่ายของหลวงพ่อปิธเท่านั้นที่ไฟไม่สามารถเผาไหม้เป็นเถ้าถ่านได้ คงจะเป็นเพราะอภินิหารและความศักดิ์สิทธิ์ของหลวงพ่อปิธอย่างแน่นอน ซึ่งนับตั้งแต่นั้นมารูปถ่ายของท่านมีผู้ต้องการมากจนไม่พอจะจำหน่าย เพราะกิตติศัพท์เล่าลือในครั้งนั้นหลังจากนั้นต่อมารูปถ่ายของหลวงพ่อปิธ เมื่อผู้ใดมีไว้เคารพบูชา บ้านนั้นจะไม่เกิดไฟไหม้เป็นอันขาด ปัจจุบันนี้ผู้ใดมีไว้จะรักและหวงแหนอย่างมาก

ของหายก็ได้คืน พระอธิการทาน เล่าว่าประชาชนได้มาขอบูชาตะกรุดและรูปถ่ายของท่านไปประจำตัวโดยเฉพาะสมัยก่อนไม่ค่อยมีสายสร้อยขายมากมายเหมือนปัจจุบัน เมื่อประชาชนไปเที่ยวหรือไปไถนาก็นิยมพกพาเอาใส่ในกระเป๋าเสื้อ ปรากฏว่าตกหายกันเนืองๆ ตกหายแล้วผู้ที่ทำตกหายก็ยกมือบอกเล่าว่าขอให้ได้คืนเถิด ปรากฏว่าหลังจากฤดูเก็บเกี่ยวแล้ว ชาวนานิยมจุดฟางข้าวมักจะพบรูปถ่ายหรือตะกรุดของท่าน วางอยู่ในกอหญ้า โดยไม่ไหม้ไฟแต่อย่างใด เรื่องนี้เป็นที่เล่าลือต่อกันมา

รูปถ่ายของหลวงพ่อปิธนั้น ท่านจะให้เป็น 2 หน้า ด้านแรกเป็นรูปของหลวงพ่อปิธ ด้านหลังจะมีรูปของ หลวงพ่อเงิน พระอาจารย์ของท่าน เล่ากันว่าหลวงพ่อปิธทำอะไรจะไม่ลืมหลวงพ่อเงินผู้เป็นพระอาจารย์เลยนับว่าหลวงพ่อปิธ เป็นลูกศิษย์ที่มีความเคารพนับถือ ครูบาอาจารย์อย่างยิ่งยวด

ลูกศิษย์ลองของนายสนิท บุญปุ เล่าว่า หลังจากหลวงพ่อบำเพ็ญพิธีเสร็จแล้วหลวงพ่อก็แจกให้ลูกศิษย์คนละดอกไว้เป็นของใช้ประจำตัว เมื่อลูกศิษย์ได้ตะกรุดไปแล้ว ก็อยากจะรู้ว่าของหลวงพ่อดีอย่างไร จึงให้พวกตนมาใช้ จึงชวนกันลองตะกรุดโดยเอาตะกรุดของหลวงพ่อบ้างไปผูกคอกไก่ แล้วก็เอาปืนลูกซองยิง ปรากฏว่ายิงกี่นัดก็ไม่ดัง พวกลูกศิษย์เหล่านั้นมีความเชื่อถือหลวงพ่อย่างมาก ปัจจุบันนี้ตะกรุดของหลวงพ่อยากและราคาแพง อันเนื่องมาจากความคงกระพันชาตรีนี้เอง

วาจาศักดิ์สิทธิ์สืบเนื่องมาจากหลวงพ่อบุญปุเป็นศิษย์เอกของหลวงพ่อบุญเงิน แห่งวัดหิรัญญาราม(วังตะโก) หรือวัดบางคลาน อำเภอบางปะอิน หลวงพ่อบุญเงินมีมนต์ขลังประดุจดั่งอาจารย์ของท่าน มีเรื่องเล่าว่าถ้าใครผูกหลวงพ่อบุญปุสาปแช่ง จะต้องเป็นไปตามคำสาปแช่งของหลวงพ่อบุญเงิน เรื่องนี้จึงไม่ค่อยมีใครกล้าทำให้หลวงพ่อบุญปุโกรธ เพราะกลัววาจาศักดิ์สิทธิ์ของท่าน

วัดมฤคทายวันบ่อพุทธรักษา มีเรื่องเล่าว่าผู้ที่เดินทางเมื่อเกิดรถคว่ำหรือรถยนต์ชนกันจะแคล้วคลาดอันตรายทั้งปวง ผู้ที่มีของดีของหลวงพ่อบุญปุ จะไม่ได้รับอันตรายเลย บางครั้งเมื่อไปดูสถานที่ชนกันแล้ว ใครไปเห็นก็ต้องบอกว่า ชนกันอย่างนี้ ไม่รอดแน่นอน แต่ปรากฏว่า ผู้ถูกชนไม่เป็นอะไรเลย เมื่อสอบถามแล้วปรากฏว่า ไม่มีอะไร นอกจากรูปถ่ายของท่านซึ่งทำเป็นรูปสี่เหลี่ยมเล็กๆ ด้านหลังมีรูปหลวงพ่อบุญเงิน วัดบางคลาน หรือบางคน ก็มีตะกรุดของหลวงพ่อบุญเงินเท่านั้น

ตะกรุดคงกระพันชาตรี วันหนึ่งหลวงพ่อบุญปุได้สั่งให้พระใหญ่ ไปขอแรงชาวบ้านมาช่วยกันมัดแพลูกบวบเมื่อได้รับคำสั่งพระใหญ่ ก็รีบไปทันที เมื่อกลับมาหลวงพ่อบุญปุถามว่าไปขอแรงได้คนมากี่คน พระใหญ่ตอบว่าได้มา 15 คน หลวงพ่อบุญปุจึงให้นายบุญ ขมิณฑกุล น้องชายต่างมารดาไปซื้อทองเหลือง มา 18 แผ่นเมื่อได้ทองเหลืองมาแล้วก็มอบให้นายสุขุม ลงเลขยันต์ หลังจากนายสุขุมจัดการเสร็จแล้วก็มอมอบให้หลวงพ่อบุญปุปลุกเสกตะกรุด ทั้ง 18 ดอก เมื่อชาวบ้านที่ขอแรงมอดแพลูกบวบเสร็จแล้ว

หลวงพ่อก็แจกตะกรุดไปคนละ 1 ดอกเป็นการตอบแทนน้ำใจ เมื่อได้รับตะกรุดทุกคนก็อยากจะลองดีของดีหลวงพ่อดู ต่างก็คิดว่ามีดเข้าฟันกันออกตลอด คมมีดหาได้ระคายผิวหนังไม่ เป็นที่น่าอัศจรรย์อย่างยิ่ง ปัจจุบันตะกรุดของหลวงพ่อยาก เพราะทุกคนจะรักและหวงแหนประดุจชีวิต

พระลองมีดเรื่องนี้ นายปุ๋ย ขมินทกุล น้องชายต่างมารดา ของหลวงพ่อดิเรกเล่าให้ฟังว่า วันหนึ่งขณะที่พระภิกษุพุทธ แสงสิงห์ กำลังลับมีดอยู่นั้น พระใหญ่ จิตตระกูล เดินผ่านมาก็ถามว่ามีดที่ท่านลับนั้นคมหรือยัง พระพุทธ แสงสิงห์ โกรธมากหาว่าพระใหญ่ดูถูกตนไม่มีปัญญาลับมีดให้คม แต่ก็อดใจไว้ได้ แต่พอพระใหญ่เดินมาจวนถึงตัว พระพุทธจึงเอามีดฟันพระใหญ่ที่น่อง ปรากฏว่าชนขาดหลุดหมด แต่คมมีดไม่สามารถเข้าผิวหนังของพระใหญ่ได้เลย เหตุที่ไม่เข้าเพราะพระใหญ่ จิตตระกูล มีของดีของหลวงพ่อดิเรกนั่นเอง

ดวงตาไม่ไหม้ไฟพระอธิการทานเล่าว่า วันฉาปนกิจศพหลวงพ่อดิเรก หลังจากเผาศพเรียบร้อยแล้ว ก็มีการเก็บอัฐิ โดยมีพระอธิการทานเป็นผู้บั้งสุกุลและเก็บอัฐิเอง ในขณะนั้นได้มีนายเมอะ บ้านหัวดงเข้ามาจับกระดูกของหลวงพ่อดิเรกได้ชิ้นหนึ่ง แล้วรีบเอาใส่ปากเคี้ยวกลืนเข้าไปทันที เพราะเกรงว่าจะถูกแย่ง ทำความตกตะลึงให้กับผู้คนจำนวนมาก ขณะนั้นพระอธิการทานได้พบดวงตาข้างหนึ่งของหลวงพ่อดิเรกไม่ไหม้ไฟ จึงเก็บส่งให้นายเขียว หลังจากนั้นก็เก็บอัฐิของหลวงพ่อดิเรกมาตั้งไว้ที่ร้านตัดบาตร เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนหรือบรรดาศิษยานุศิษย์ ได้เก็บไว้บูชา ในขณะนั้นนางพับ ได้พบดวงตาอีกข้างหนึ่งซึ่งยังไม่ไหม้ไฟ ทำความแปลกประหลาดมหัศจรรย์ให้แก่ผู้พบเห็นโดยทั่วกัน จึงเป็นที่เล่าลือกันทั่วไปว่า “หลวงพ่อดิเรกดวงตาวิเศษ” เป็นเรื่องแปลกที่สุดในโลก

ดวงตาทั้งสองข้างนั้น กาลต่อมาบรรดาศิษยานุศิษย์ และบรรดาญาติตลอดจนประชาชนทั่วไป ได้หล่อรูปหลวงพ่อบุญมาแต่อย่างจริง และได้นำดวงตาของหลวงพ่อบุญมาหล่อด้วย

ปัจจุบันรูปหล่อเท่าตัวจริงของหลวงพ่อบุญยังคงประดิษฐานอยู่ ณ วิหารวัดชะมั่ง ถ้าท่านไปนมัสการรูปหล่อแล้วท่านจะแปลกใจอย่างมาก เพราะช่างได้หล่อได้เหมือนองค์ท่านจริงๆ เหมือนกับว่าหลวงพ่อบุญไปนั่งอยู่ แต่ดวงตานั้นเป็นดวงตาที่ใสใหม่ ไม่ได้เอาดวงตาของหลวงพ่อบุญใส่ไว้แล้วคนอื่นจะมาลักไป

อภินิหารรูปหล่อหลวงพ่อบุญรูปหล่อหลวงพ่อบุญ หลังจากได้สร้างแล้วก็ประดิษฐานอยู่ในพระอุโบสถนานถึง 24 ปี บรรดาญาติโยมทั้งหลายต่างก็คิดกันว่า การเก็บไว้ในอุโบสถนั้น บางวันก็เปิดบางวันก็ปิด ผู้ที่เคารพนับถือจะเข้าไปเคารพบูชาที่ยุงยาก จึงได้ประชุมตกลงกันว่าควรจะสร้างวิหารให้อยู่ภายนอกเพื่อความสะดวกแก่ผู้เคารพนับถือ จึงได้สร้างวิหารขึ้น เมื่อได้จัดสร้างวิหารแล้วก็ได้อัญเชิญรูปหล่อของหลวงพ่อบุญมาประดิษฐาน ณ วิหาร หลังจากนำรูปหล่อมาไว้ที่วิหารแล้ว มีคนกรุงเทพฯ คนหนึ่งมาช่วยในงานวันนี้อายุได้รูปของหลวงพ่อบุญ จึงถ่ายรูป ปากฎว่าจะถ่ายสักกี่ครั้งไฟแฟลตไม่ยอมติด เมื่อ

หันกลัองออกนอกปรากฏว่าไฟแฟลตติดเมื่อปรากฏการณ์ดัง จึงคิดว่าควรจะเป็นเพราะไม่ได้ขอ
อนุญาตหลวงพ่อบ้างเป็นแน่แท้ จึงรีบจุกฐูปบอกว่าอยากได้รูปของหลวงพ่อไว้สักการบูชา หลังจากนั้น
จึงถ่ายรูปได้ ย่อมแสดงว่าใครทำอะไรโดยไม่ขออนุญาตหรือบอกล่าว หลวงพ่อไม่ยอมเด็ดขาด
ถึงแม้ว่าท่านจะมรณภาพแล้วก็ตาม

เมื่อเอ่ยถึงเครื่องรางของขลังจะมีหลายประเภทด้วยกันแต่ที่โดดเด่นนิยมกันมาก ก็คือ “ตะกรุด” ใน
ยุคโบราณมาจนถึงปัจจุบันมีหลายอาจารย์ อาจารย์แต่ละองค์จะเก่งและมีลูกศิษย์มากมายหลาย
อาชีพ บางองค์มีลูกศิษย์เป็นถึงนายตำรวจใหญ่ และมหาโจรใหญ่ก่อนที่จะมาเป็นศิษย์ร่วมสำนักเดีย
กันต่างก็สาบานกันว่า จะไม่เบียดเบียนซึ่งกันและกัน และฆ่าแกงซึ่งกันและกัน โจรบ้างคนต้อง
เดือดร้อนถึงหลวงพ่อต้องไปไกลเกีย ให้มอบตัวและเลิกอาชีพที่ไม่ดีเสีย พระเกจิอาจารย์ที่สร้าง
ตะกรุดและโดดเด่นมีหลายหลวงพ่อด้วยกัน เช่น หลวงพ่อโพธิ์ วัดวังหมาเน่า หลวงปู่เอี่ยม วัดสะพาน
สูง หลวงปู่เอี่ยม วัดหนัง เป็นต้น แต่วันนี้ผมจะนำประวัติและตะกรุด พร้อมทั้งเครื่องรางของขลังของ
พระเกจิอาจารย์ชื่อดัง จังหวัดพิจิตรซึ่งมีราคาแพงมาก ๆ คือ หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง จ. พิจิตร อย่าง
แน่นอน มีผู้สนใจเช่าหากันมาก เรียกได้ว่ามีใบสั่งมาก แต่ขอหาไม่ค่อยได้ ตะกรุดหลวงพ่พิธนี้
แหละ ถ้าเอาไปวางในสนามพระจะออกได้เร็วกว่าตะกรุด หลวงพ่คนอื่น ๆ ทั้งหมด ไม่ว่าจะดอกที่คนขาย
ยืนยันว่าเป็นของวัดมะขามเฒ่า หรือหลวงพ่เนียม หรือหลวงพ่เดิม ข้าพเจ้าว่าถ้าผู้ขายไม่ตีราคา
ตะกรุดของหลวงพ่พิธสูงจนเกินไป ข้าพเจ้าเชื่อว่า ตะกรุดหลวงพ่พิธจะขายได้ก่อนแน่นอน ถ้า
ราคาเท่ากันด้วยแล้วตะกรุดหลวงพ่พิธถูกนิมนต์ไปก่อนแน่ ในสมัยก่อนย้อนไปอีก 50 ปีเศษ ๆ คอ
ระหว่างปี พ. ศ. 2470 – 2485 ตะกรุดหลวงพ่พิธนี้และมีราคาจำหน่ายเพื่อทำบุญสร้างพระอุโบสถ
ที่วัดสามขา ถึงดอกละ 10 บาท ข้าพเจ้าเชื่อว่า ราคานี้ราคาตะกรุดหลวงพ่พิธจะแพงที่สุดในระยะ
นั้น รูปหล่อหลวงพ่เงินราคาในท้องถื่นไม่เกิน 10 บาทแน่ มีแต่ราคาในกรุงเทพฯ ที่พ่ค้าคนจีนใน
สำเพ็งซื้อเท่านั้นที่ให้ราคาพระหลวงพ่เงินถึงองค์ละ 10 บาท เพราะพ่ค้าไม่มีเวลาเดินทางไป

พิจิตรได้ เมื่อต้องการก็สั่งให้ผู้อื่นไปเอา และให้ค่าตอบแทนองค์ละ 10 บาท ตะกรุดหลวงพ่อพิธ
ระยะนั้นในท้องถื่นราคา 10 บาท นับว่าราคาสูงมาก ผู้ไม่ศรัทธาจริง ๆ คงไม่มีใครแสวงหา เรื่อง
ตะกรุดหลวงพ่อพิธนั้นเป็นเรื่องยืดยาวประวัติด้านคงกระพันมีมาก เชื่อถือได้แน่นอน ท่านเป็นศิษย์
หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน ได้วิชาทำตะกรุดมาจากท่าน มีหลักฐานยืนยันไว้แน่ชัด มีเอกสารเป็น
หลักฐานยืนยันไว้ว่า ยันต์นี้ หลวงพ่อเตี้ย (วัดเขารูปช้าง) เรียนมาจากหลวงพ่อพิธ หลวงพ่อพิธเรียน
มาจาก หลวงพ่อเงิน ตะกรุดหลวงพ่อเตี้ยก็ได้เลียนแบบอย่างของหลวงพ่อพิธ แต่มีเอกลักษณ์
บางอย่างที่เราสามารถแยกได้ว่า ตะกรุดดอกไหนเป็นของอาจารย์องค์ไหนกันแน่ ตะกรุดหลวงพ่อพิธ
โดยส่วนใหญ่ในขณะนี้เช่าหากันในราคาสูงหลักพัน ดอกที่สมบูรณ์ ๆ ก็หลายพันบาท แล้วแต่ว่าจะ
ได้มาจากแหล่งไหน

ตะกรุดของท่านสังเกตได้ง่าย ๆ คือ

1. ตะกั่วที่ใช้จารเป็นตะกั่วน้ำนม (เนื้ออ่อน)
2. ส่วนใหญ่มีอ้วทองเหลืองเป็นแกนกลาง
3. ยันต์ที่ใช้จารเป็นยันต์คู่ชีวิต หรือยันต์อะสีสันติ เป็นหลัก

ข้อควรระวังคือ ของเทียม มีมากพอสมควรต้องดูความเก่าเป็นหลักพิจารณา สำหรับเชือกถักนั้นจะมี
หรือไม่มีก็ได้ ของเดิมรุ่นเก่าจริงมีขนาดย่อมและถักเชือกลงรักสวยงามมาก ต่อมาได้พัฒนาให้มีขนาด
ใหญ่ขึ้น มีทั้งถักเชือกเฉย ๆ และไม่ถักเชือก

ส่วนยันต์ของท่าน ได้นำมาลงพิจารณาประกอบ ตะกรุดท่านจะจารทั้ง 2 ด้านการสร้างประณีต ไม่สุก
เอาเผากิน ยันต์ต่าง ๆ ที่ปรากฏเป็นตะกรุดส่วนใหญ่เป็นยันต์ของหลวงพ่อเงินที่ใช้ลงตะกรุดของท่าน
ตะกรุดของท่าน ตะกรุดหลวงพ่อเงินก็มีหลายแบบซึ่งจะได้กล่าวแยกไว้ต่างหากโดยเฉพาะ

ตะกรุดคู่ชีวิต หลวงพ่อพิร ยันต์ที่ใช้จารเป็นยันต์คู่ชีวิต หรือ ยันต์อะลิสันติ

<http://www.amuletheritage.com/p-9.html>

หลวงพ่อพิธ เกิดเมื่อ พ. ศ. 2415 มรณภาพเมื่อ พ. ศ. 2488 จากปากคำของผู้รู้เล่าว่า ท่านเป็น หลานแท้ ๆ ของ หลวงพ่อเงิน จึงได้วิชาอาคมมาเต็มที่ ในสมัยหนุ่มเมื่อได้บวชเรียนแล้วได้ไปศึกษา พุทธาคม จากแหล่งอื่นอีก เคยอยู่ที่วัดหัวคอง วัดบางคลาน วัดวังปราบ วัดบางไผ่ วัดดงป่าคำ วัดสามขา (วัดนี้แหละที่ท่านทำตะกรุดให้ผู้ศรัทธาได้ทำบุญช่วยวัด) ต่อมาก็ได้มาอยู่ที่วัดใหญ่ (วัด มหาธาตุ) พิษณุโลก หลังจากนั้นก็กลับไปอยู่ทางพิจิตรและมรณภาพที่วัดชะมัง เมื่อปี 2488 ดังกล่าว ข้างต้น

ตะกรุดหลวงพ่อพิธมีอานุภาพด้านคงกระพันสูงมาก ผู้ใช้หลายรายโดนทั้งปีนทั้งมีดไม่เคยระคายผิว ชาวบ้านบางคนถูกแทงจนเลือดขาดแต่ก็ไม่เข้า พวกเศรษฐีมีเงินก็ทุ่มทุนซื้อตะกรุดดอกนั้น เมื่อได้ราคา หลายหมื่นก็ขายเหมือนกัน เพราะทนเงินจ้างไม่ไหว ยันต์อะสีสัตติ ธนุเจาะฯ นี้เป็นยันต์ที่มีมาแต่ โบราณกาล เกจิอาจารย์รุ่นเก่าทั้งภาคกลางและภาคเหนือใช้กันมาก หลวงพ่อดัง ๆ เช่น หลวงพ่อโพธิ์ วัดวังหมาเน่า หลวงพ่อเรือง วัดบ้านดง หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน หลวงพ่อน้อย วัดป่ายางนอก ฯลฯ ซึ่งเกจิอาจารย์ที่กล่าวถึงนี้มีอายุอยู่ในศตวรรษก่อนทั้งสิ้น และแต่ละท่านก็ มรณภาพไปอย่างน้อย 70 ปี แล้วทั้งนั้น จากหลักฐานที่ได้ศึกษามา แต่ละท่านใช้ยันต์นี้ลงตะกรุด บางดอกของท่าน กรณีที่เป็นตะกรุดดอกสำคัญ

ยันต์นี้คืออะไร ? ในสมัยก่อนเราเรียกยันต์นี้ว่า ยันต์คู่ชีวิต คือ มีอยู่แล้วชีวิตอยู่คง เป็นยันต์ที่ได้ใช้ กันมานานตั้งแต่สมัยอยุธยาถึงรุ่งโรจน์ เป็นยันต์ ๆ หนึ่งในตำราพิชัยสงครามได้ระบุไว้ เป็นยันต์ชั้นสูง หากามีได้

จากตำรา สมุดข่อยของ หลวงพ่อเรือง วัดบ้านดง อ. ซาติระการ จ. พิษณุโลก เขียนไว้ว่า “ยันต์นี้ลง
กะตุต (ตะกรุด) ไม่ต้องเสกยิงเอาเถิด” จะเห็นได้ว่า ยันต์นี้มีอำนาจเพียงใด ขลังเพียงใด ? คาถาที่
ลงในตารางทั้งสี่มุมเขียนไว้ว่า

อะลิสัตติระนุจเวระ สัพเพเตอาวูธาณีจะ ภัคคะภัคคาวิจฺจนฺณานิ โลมังมาเมนะมุสสันติ

การลงอักขระจะลงสลับไปมาในช่องต่าง ๆ ไม่ได้เรียงกันอย่างการอ่านธรรมดา คาถานี้ใช้เป็นคาถา
หลักในการปลุกเสกตะกรุด ทั้งการอาราธนาใช้โปรดดูรายละเอียดเกี่ยวกับการอาราธนาใช้ตะกรุด
ของท่าน

เมื่อหลวงพ่อพินมรณภาพ หลังจากประชุมเพลิงแล้ว มีสิ่งอัศจรรย์เกิดขึ้น คือ ดวงตาทั้งสองของท่าน
ไฟเผาไม่ไหม้ และทางวัดชะมังยังเก็บรักษาไว้จนทุกวันนี้ ชาวบ้านเลยเรียกท่านว่า หลวงพ่อพิธตาไฟ

สมัยที่ท่านไม่มรณภาพ ท่านมีดวงตาที่ดูมากตอนนั้นเรียกท่านว่า หลวงพ่อพิชิตาเสื่อ พอมรณภาพแล้วเลยเรียกว่า หลวงพ่อพิชิตาไฟ คงหมายถึงดวงตาทนต่อไฟได้นั่นเอง

ปัจจุบันนี้ เรายังโชคดีที่อาจารย์องค์หนึ่งยังมีชีวิตอยู่ คือท่าน มหาลำเจียก ท่านมีศักดิ์เป็นญาติกับ หลวงพ่อพิชิตาเสื่อ อายุท่านก็เกือบ 90 ปีแล้ว ถ้าจะถามเรื่องหลวงพ่อพิชิตาเสื่อให้ความกระจ่างได้ และท่านเป็นพระองค์หนึ่งที่ได้จารตะกรุดให้หลวงพ่อพิชิตาเสื่อในสมัยนั้น ยันต์ทุกตัว รวมทั้งการลงคาถากำกับ ท่านจำได้หมด แม้ว่าดวงตาจะไม่ค่อยเห็นแล้วก็ตาม จากปากคำของท่าน ท่านเป็นหนึ่งในหกของลูกศิษย์หลวงพ่อพิชิตาเสื่อ ที่เคยจาร อักขระลงตะกรุดให้หลวงพ่อ แล้วหลวงพ่อพิชิตาเสื่อก็จะไปปลุกเสกกำกับเป็นครั้งสุดท้ายอีกครั้ง แต่ขณะลงผู้ลงก็เสกกำกับไว้อย่างบริบูรณ์แล้ว แต่เพื่อให้สาธุชนศรัทธายิ่งขึ้น หลวงพ่อพิชิตาเสื่อจะนำไปปลุกเสกให้อีกครั้งหนึ่ง จากการศึกษาของข้าพเจ้า ตะกรุดหลวงพ่อพิชิตาเสื่อมีด้วยกันหลายแบบ (เพราะศิษย์หลายคนจารอักขระให้ต่างกัน) ดอกที่หลวงพ่อพิชิตาเสื่อจารเองด้วยมือ นั้น อักขระจะอ่านค่อนข้างยากเพราะท่าน จารด้วยปราณ หมายถึง จะต้องจารอักขระให้เสร็จในจิตใจเดียว ตะกรุดดอกที่ท่านจารด้วยมือนี้ ขณะนี้ข้าพเจ้าได้มอบให้ คุณประภกิจ มหาเถร วิวัชแต่ที่เราสามารถพิจารณาเป็นยันต์หลักได้ก็คือ ยันต์อะสีสัตตติฯ ดังกล่าวข้างต้น

อ้าว ก็คือ หลอดทองเหลืองที่ใช้เป็นแกนกลางของตะกรุด โดยปกติจะบัดกรี เสริมหัวท้ายด้วยลวด เพื่อให้คุ้มกันการสึกหรอของตะกรุดทั้งด้านในและด้านหัว ตะกรุด นี้คือเทคนิคประการหนึ่งในการอนุรักษ์ตะกรุดของท่านให้คงทนกว่าอาจารย์อื่น แนวความคิดนี้มีใช้หลวงพ่อพิชิตาเสื่อมาใช้เป็นท่านแรก ความจริงมีอาจารย์เก่า ๆ ก่อนท่านได้ใช้มาก่อนแล้ว ตะกรุดหลวงพ่อโพธิ์ วัดวังหมาเน่า ก็สร้างในลักษณะนี้ ตะกรุดหลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน บางดอกก็สร้างในลักษณะนี้ แต่ทว่าไม่ได้บัดกรีเสริม

ลวดที่หัวท้ายเท่านั้น เมื่อท่านเห็น ตะกรุดเก่ามีแกนทองแดง หรือ ทองเหลืองอยู่ตรงกลาง แล้ว เชื่อว่า มากกว่า 95% เป็นตะกรุดทางจังหวัดพิจิตร แต่จะเป็นของอาจารย์อะไรสายไหนนั้น เป็นอีกเรื่องหนึ่ง ซึ่งต้องศึกษากันต่อไป เท่าที่ได้ทราบมา ตะกรุดประเภทนี้มีได้มีเฉพาะสายหลวงพ่อเงินเท่านั้น ต้นตอมาจากอาจารย์เดียวกันคือ หลวงพ่อโพธิ์ วัดวังหมาเน่า หลวงพ่อโพธิ์ก็มีลูกศิษย์หลายท่าน ฉะนั้นอาจารย์สายอื่นก็จะสร้างตะกรุดชนิดเดียวกันนี้ เช่นกัน

จากการที่ได้มีโอกาสไปสนทนากับ หลวงพ่อเปื้อง เจ้าอาวาสวัดบางคลานปัจจุบัน ท่านไม่เชื่อว่า หลวงพ่อเงินเป็นลูกศิษย์ หลวงพ่อโพธิ์ ท่านว่าหลวงพ่อโพธิ์มีอายุอ่อนกว่าหลวงพ่อเงิน และเสียชีวิตอยู่องค์เดียว ไม่มีใครดูแล หลวงพ่อเปื้องจะได้หลักฐานมาจากที่ใดซ้ำพเจ้าไม่ทราบ แต่จากการศึกษาหลาย ๆ ด้านน่าจะเชื่อว่า หลวงพ่อโพธิ์เป็นอาจารย์องค์หนึ่งของหลวงพ่อเงิน แม้ อาจารย์เภาศกุนตะสุต ผู้เชี่ยวชาญด้านประวัติ เถระต่าง ๆ ทั่วประเทศ ยังยืนยันไว้ว่า หลวงพ่อโพธิ์เป็นอาจารย์หลวงพ่อเงิน วัดบางคลาน เช่นกัน ตะกรุดของหลวงพ่อโพธิ์ จะมีแบบอื่นอีกหรือไม่? ขณะนี้ยังไม่ทราบได้ ต้องศึกษาต่อไปอีก เพราะของเหล่านี้ท่านก็ได้สร้างไว้นานแล้ว ระยะเวลาที่ต่างกัน ท่านอาจจะสร้างด้วยยันต์อื่นก็ได้ นี่เป็นเพียงข้อสันนิษฐานเท่านั้น แต่การเล่นหาจะต้องยึดของที่เป็นมาตรฐานไว้ก่อน ดังที่ได้เรียนให้ทราบข้างต้น

ถ้าจะปลุกเสกตะกรุดของหลวงพ่อโพธิ์ให้ครบเครื่องให้เสกดังนี้

นะโมพุทธานะฯ จะภะกะสะ สะกะภะจะฯ อิติปิโส ภะคะวาติฯ

ไตรสรณาคมฯ อะสังอิสุโลปุสะพุกะฯ อิสาสุ สุสวาอิฯ เมตฺถุจะ

สัพพะโลกัสสมิงฯ อะสิสัตติธะนุจจะฯ สัพเพเตอาวุธานิจะ

ภักคะภักคาวิจฺจนานิ โลมังมาเมนะมุสสันติฯ

เสก บทละ 108 คาบ จะสังเกตได้ประการหนึ่งว่า คาถาที่ปลุกเสกก็คือ คาถาที่ลงในตะกรุดนั่นเอง ตะกรุดเก่าผู้สร้างจะลงธมไว้ การลงธมคือการลงอักขระแล้วลบทิ้ง ลงใหม่เช่นนี้หลาย ๆ ครั้ง ตามตำราให้ลง 108 ครั้งคงเป็นไปได้ยาก แต่ทว่าการลงหลาย ๆ ครั้งในทางปฏิบัติอาจทำ 7 ครั้ง หรือ 9 ครั้ง ก็พอจะเป็นไปได้

การที่จะให้ลง 108 ครั้งนั้น ถ้าทำอย่างนั้นจริงเดือนที่ลงได้ไม่กี่ดอกเท่านั้น ถ้าจะทำกันสัก 10 คงใช้เวลาเกินปีกว่าจะเสร็จ นอกเสียจากจะให้ลูกศิษย์หรือผู้อื่นลงให้วัตถุประสงค์ในการลงธมก็คือ การเสกซ้ำซึ่งตามตำราว่าในการลง 108 ครั้งนั้นคงจะมีสักครั้งหนึ่งหรือหกที่สมาธิจิตดี มั่นคง และลงคาถากำกับได้ถูกต้อง เท่านั้นก็พอแล้วการที่กำหนดให้ลงมาก ๆ เข้าไว้คงเป็นการเผื่อไว้เท่านั้น ถ้าผู้ลงมีสมาธิจิตดีแล้ว ก็คงไม่ต้องถึง 108 ครั้ง

ประวัติความเป็นมาของการสร้างตะกรุดหลวงพ่อพิธ ขั้นตอนการสร้างไม่ใช่่ง่าย ๆ เหมือนที่คิด ตะกรุดแต่ละดอกจึงมีราคาแพงมาก ๆ มาในปัจจุบันเขียนพระทั้งใหญ่และเล็ก ห้อยสมเด็จไว้นอกเส้นเพื่อเสนอขาย แต่เครื่องราง เช่น ตะกรุดใส่ไว้ในเส้นเพื่อไว้ใช้ป้องกัน เสนียดจัญไร ขับไล่สิ่งอัปมงคล และขอให้แคล้วคลาดปลอดภัย ส่วนมากจะเป็นอย่างนี้เป็นส่วนใหญ่ ทุกท่านไม่ต้องสงสัยเลยว่าทำไม เครื่องรางบางชนิดจึงหายาก

ตะกรุดมหาธาตุ หลวงพ่อพิธ

1.ใช้ในทางคงกระพันชาตรี ทางเมตตามหานิยม ค้าขาย เข้าหาเจ้านาย คลอดบุตร กันปีศาจนางไม้ กันปรอท กันไข้ป่าไข้ดง กันคุณไสยเสน่ห์ยาแฝด กันว่านยา เขี้ยวงา ตะขาบแมลงป่อง กันกระทำ กันอัคคีภัย กันอสูรนิบาด โจรภัย ทุกขภัย วาตะภัย ฯลฯ ทำน้ำมนต์อาบกันเสนียดจัญไร กันชวย กันตาต่อตาแดง ตาแฉะ ตาต้อเนื้อ กันโรคผิวหนัง กรากเกลื่อน เรื้อน ผดผื่นคัน ผิดาษ ประดง ฯลฯ

2.วิธีใช้ เมื่อจะสู้อาเอาไว้ข้างหน้า เมื่อจะหนีเขาให้เอาไว้ทางหลังเขาจับไม่ทันยังไม่ออก เมื่อจะเข้าหาขุนนางผู้ใหญ่ให้เอาไว้ข้างขวา เมื่อจะเข้าหาหญิงหรือจะให้เป็นเสน่ห่มหานิยมให้เอาไว้ข้างซ้าย เมื่อจะคลอดบุตรให้อารธนาใส่ลงในชั้นน้ำมนต์ใช้กินหรือใช้อาบ แล้วเอาตะกรุดคล้องคอ จะคลอดบุตรง่าย กันปีศาจอื่นๆเข้ามา แม้แต่บุตรตายในครรภ์ก็ไม่เป็นอันตราย เมื่อกำลังอยู่ไฟก็คล้องตะกรุดเอาไว้กันปีศาจจะได้ไม่มารบกวน เมื่อเดินทางไกลไปป่าดง ให้ติดตัวไปเพื่อกันอันตราย เวลาไปทำงานกันพลั้งเผลอหรืออุปัทวเหตุ เพื่อไม่ประมาท ไปจะต้องได้กลับ ถึงแม้จะไปทัพจับศึก ผู้มีตะกรุดมหาธาตุนี้ไป จะไม่ต้องกลัวศาสตราวุธทุกประการ และจะได้กลับบ้านเกิดเมืองนอนของตนอีก ถ้าเป็นไข้ให้อารธนาทำน้ำมนต์กิน ใช้นั้นอาจจะหายได้ เมื่อจะค้าขายให้อารธนาทำน้ำมนต์ประพรมสิ่งของที่ขายและคนที่ขายด้วย ของนั้นจะขายดีเป็นเทน้ำเทท่าได้กำไรดี ถ้าเป็นตาต้อ ตาแดง ตาลม ตาฟาง ตาแฉะ หรือเป็นแผล แผลงสัตว์กัดต่อย ให้อารธนาตะกรุดมหาธาตุนี้ ใส่ในชั้นน้ำ แล้วใส่บาดแผล หรือ หยอดก็ได้ หรือให้ท่านเลือกใช้เอาตามความปรารถนาเทอญ

3.วิธีอารธนา ก่อนอื่นก่อนที่ท่านจะต้องเดินทางไปรถไฟไปเรือขึ้นเหนือล่องใต้ เข้าารณรงค์สงครามก็ให้ติดตัวไป ก่อนจะหยิบตะกรุดไปใช้ ให้นำตะกรุดขึ้นไหว้เสียก่อน แล้วก็นำตะกรุดเข้ามาไว้ในอุ้งมือพนมมือทั้งสองไว้ในระหว่างคิ้ว แล้วตั้งจิตอธิษฐานสำรวมจิตดีให้เป็นสมาธินึกถึง คุณบิดา มารดา คุณครูบาอาจารย์คุณหลวงพ่อพิธ คุณหลวงพ่อเงินผู้ให้กำเนิดตะกรุดนี้ สำรวมจิตดีไปเกาะไว้ที่ตะกรุดที่อยู่ในอุ้งมือนั้น ให้หลับตาเห็นตะกรุด แล้วใช้ลมอัสสาสะ ปัสสาสะ คือ สูบลมเข้า 3 ครั้ง ลมออก 3 ครั้ง แล้วให้ว่าซุมนุมเทวดา (สั๊กเค 1 จบ) แล้วเจริญพระพุทธคุณ ธรรมคุณ พระสังฆคุณ (อิติปิโส 1 จบ) แล้วว่าดังต่อไปนี้ นะโมพุทธายะ นะอัถนะอุถนะหุถนะปิต โมอัถโมอุถโมหุถโมปิต พุทอัถพุทอุถพุทหุถพุทปิต ธาอัถธาอุถธาหุถธาปิต ยะอัถยะอุถยะหุถยะปิต 3-7 คาบ แล้วว่าดังต่อไปนี้ นะบังดิน โมบังไฟ พุทขังลูก ธาอุถปากกระบอก ยะมิให้ออก อิกะวิตติ 3-7 คาบ เมื่อผูกตะกรุดให้ว่า

อิมังคงกะพันระนังกะปัดถามิ ฯ เมื่อจะเดินทางไปให้ว่า พุทธรัตตะนัง ธรรมรัตตะนัง สังฆรัตตะนัง
ก้าวเดินไปให้ว่า อานุกาเวนะ ฯ ไปเถิดไปแล้วท่านจะได้กลับมาบ้านเก่าอีก ถ้าทำได้ตามแบบแผนนี้
แล้ว ข้าพเจ้าขอรับรองได้เลยว่า จะไม่มีอันตรายใดๆมาภัยท่าน จะมีคนเมตตากรุณาตลอดทาง ไป
และกลับได้

4.ข้อห้าม ตะกรุดมหาธาตุนี้ใช้เคียนเอว ให้เหนือสะดือขึ้นมา หรือใช้สะพายแรง ใช้แทนสังวาลก็ได้
หรือท่านไม่สะดวกก็ให้ท่านใส่กระเป๋าเสื้อไป ห้ามเอาไว้ต่ำกว่าสะดือลงมา เมื่อคล้องตะกรุดอยู่ห้าม
รอดไต้ถุน ห้ามนั่งทับ ห้ามนอนทับ ห้ามกินของสกปรก ห้ามดูถูกดูหมิ่น ห้ามทดลองเอาตะกรุดไป
คล้องคอสุนัข แมว ไก่ วัว ควาย เพราะสัตว์มันไม่รู้ภาษาจะยึดถือมันในของนั้นๆ ถ้าท่านนับถือ หรือ
ปฏิบัติได้ดังที่กล่าวมาแล้วนั้น ขอกล้ารับรองว่า ท่านจะสัมฤทธิ์ผล สมความปรารถนาของท่านโดย
แท้จริง มีตะกรุดหนึ่งดอกเหมือนมีเพื่อน 10 คน ดีกว่าอย่างอื่น มีคุณภาพเหนือกว่าดีกว่าไม่ต้องใช้
ปริมาณ ผู้ใดได้ไปก็เป็นโชคดีของผู้นั้น ให้ใช้เฉพาะคนคนเดียว

ที่มา : ศรัทธามี บารมีเกิด Nophadol.Khotta, www.facebook.com/nophadol.khotta/ ,

ประวัติหลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง จังหวัดพิจิตร, โปสต์ 12 กรกฎาคม พ.ศ. 2559.

Watkhamang, www.watkhamang.com/ , ประวัติหลวงพ่อพิธ.

Watkhamang, www.facebook.com/ , วัดชะมั่ง หลวงพ่อพิธ อ.เมือง จ.พิจิตร,

โปสต์ 17 ตุลาคม พ.ศ. 2563.

Thailandtourismdirectory, www.thailandtourismdirectory.go.th/ ,

หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง.

คอลัมน์ อริยะโลกที่ 6, Khaosod, www.khaosod.co.th/ , หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง,

โปสต์ 13 มีนาคม พ.ศ. 2563.

คอลัมน์ อริยะโลกที่ 6, Khaosod, www.khaosod.co.th/ , หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง,

โปสต์ 19 สิงหาคม พ.ศ. 2562.

Sbl, www.sbl.co.th/ , วัดชะมั่ง.

กระเบนท้องถิ่น, www.yorbor.com/ , หลวงพ่อพิธ วัดชะมั่ง.

Google, <https://www.google.com/maps/> , วัดชะมั่ง.

amuletheritage.com